

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ.

БРОЙ 12.

ЦАРИГРАДЪ.

ДЕКЕМВРИЯ, 1865.

ИСТИНСКИЙ-ТЪ ХРИСТИНИИ.

Той е истински Християнинъ който ся е научилъ не само отъ книги, но и отъ Бога. Той не само знае докъм-тъ на вѣрѣ-тъ, но има и вѣрѣ вѣтрѣ въ себе си, и учителъ-тъ му не е иѣкои человѣкъ, по сѫмъ Богъ.

Истински Християнинъ не ще да каже онзи който знае много за вѣрѣ-тъ, но онзи който има вѣрѣ; и който има вѣрѣ пакъ, не въ иѣкои человѣчески интии или тѣлкования, обрѣди или постановления, но въ самаго Иисуса Христа, както Божествений Спасителъ и Ходатай.

Перо, мастило и хартия не могатъ да направятъ единъ Християнинъ. Единъ человѣкъ може да съчини единъ книжъ върхъ Богословие-то, и книга-та му да бѫде права и добра; но съдува ли отъ това че списателъ-тъ на книж-тъ трѣба да е истински Християнинъ? Не, никакъ не съдува.

Единъ человѣкъ може добрѣ да знае основни-тъ правила и нравственни-тъ начала на Христянск-тъ вѣрѣ, а пакъ да не е самъ Християнинъ. Той може да знае изъ усть Символъ-тъ на вѣрѣ-тъ, и Апостолски-тъ канони, и Катихисисъ-тъ, и да е изучилъ Църковиц-тъ Исторія толкозъ добрѣ, щото да може да раскаже едно по едно всички-тъ дѣянія, рѣшенія и разрешения на всички-тъ церковни съборы, имато и правовѣрвания-та и кривовѣрвания-та, колкото сѫ имали по свѣтъ-тъ; но пакъ съсь всичко-то си знаніе може да

е лишенъ отъ Божиѣ-тъ благодать и отъ онѣзи вѣтреши опыта и онѣзи живи вѣрѣ, безъ коїто никой не може да стане Християнинъ "по истинѣ-тъ и по духа."

Заповѣдь-та на наѣ силни-тъ царь, и рѣшени-та на наѣ голѣи-тъ и наѣ държавни-тъ съборы или конгресы, и тѣ не могатъ да направятъ нито единъ человѣкъ да стане истиненъ Християнинъ.

Тѣ могатъ чрезъ силѣ-тъ на запашванія, тѣници, оковы, бенія и други наказанія, да накарватъ человѣци-тъ да исповѣдватъ съ уста иѣкои докъмъ, (които докъмъ може да сѫ истини или не), но съсь всичко-то си стараніе не могатъ да принудятъ человѣци-тъ да вѣрватъ. Душа-та на человѣка не ся вързува, и не ся принуждава отъ никого. Слѣдователио, ако бѣхмы намѣрили иѣкои идолопоклонника, и бѣхмы съсь сиѣ зѣли отъ него идолы-тъ му и го накарали да си отрече отъ идолы-тъ си, и да исповѣда Господъ Иисуса Христа като Сына Божія, и да си крести во име-то на Свѧтаіх Троицѣ, съ това Ѣшие ли да стане тойзи человѣкъ истиненъ Християнинъ? Явно че не Ѣшие. Той става лицемѣръ, а Християнинъ не става. "Съсь сърдце вѣрва иѣкои за оправданіе" (Рим. 10; 10.)

Както не можешъ съсь силѣ да накарашь единого да вѣрва въ иѣкои истинѣ, така не можешъ и съсь силѣ да накарашь иѣкои да си отрече отъ иѣкои истинѣ и да не вѣрва вече въ нея. Той може заради страхъ-тъ отъ смърть-тъ да си отрече устно, но онази истини е вкоре-

ко-
тъ на
ика жу
часто
даѣ и
ѣдно и
гъзд-
лове-
ибы и
око въ
ше да
въ по-
иско-
гѣнія.
ужина,
, и о-
и си и
ѣтель,
шы-тъ
ружани-
го и да
учас-
чила
ые о-
ргари-
и, пакъ
у рѣ-
, и че
моли-
и мом-
иски-
сень и
на о-
е още
майкъ
сърд-
цай се-
да си
жкае и
отъу-
го по-
Хри-
ѣчи-
Колко
шо-то
ой на
ранія-
страхъ
иа ако
както
майкъ,
ювѣкъ
рѣхъ-
небе-
шъ-тъ

нена въ сърдце-то му и не можешъ іжъ искорени. На това единъ добръ принѣръ ся намѣрва въ житіе-то на философа Галилея, тогози на когото всичкъ-тъ свѣтъ е толкозъ задълженъ за важни-тѣ негови открытия въ физическы-тѣ науки. Той като бѣше профессоръ и прѣподаваше астрономій, учаще ученици-тѣ си че слънцето не ся върти по стон на място-то си и свѣтъ-тѣ ся върти около него. Това ученіе, и всекай ученикъ въ Български-тѣ училища днесъ го знае че е право; но тогази бѣше ново иѣщо, и грѣхота ся считаше да издирива иѣкой и да приеме нови работи, и така прѣдъ страшнѣй-тѣ съборъ на Инквизицій-тѣ оклевѣтихъ горкимъ-тѣ профессоръ Галилеи като еретикъ и въводителъ на нови и губелни ученія. На празнико извади той телескопъ-тѣ си, (който бѣше той самъ си измыслилъ) и астрономическы-тѣ си карти и книги, за да ся оправдае въ това което учаще. Прѣподобни-тѣ негови сѫдии му рекохъ, "Тебе не ти выкахъ за да чуемъ отъ тебе урокъ, но да ти заповѣдами да ся отречешъ отъ това еретическо ученіе."

Като видѣ че тѣ имахъ силъ падъ животъ-тѣ му и никой не смѣаше да имъ ся въспротиви, той имъ прѣложи че бѣль готовъ да даде оставкѣ-тѣ си, и да не прѣподава вече; но съ това не ся удовлетворихъ. Искахъ той самъ да не върва вече въ това ученіе. И тѣй накарахъ го да колѣнчи прѣдъ кръстъ-тѣ и да ся закълне въ Бога че земля-та не ся върти.

Но можахъ ли да накаратъ човѣкъ-тѣ да повѣрва въ това което съ клѣтважъ бѣше подтвърдили?

Исторія-та казва че щомъ свѣрши клѣтвѣ-тѣ си ся неправи, той пошепналъ тайно въ ухо-то на върпинѣ-тѣ си приятель, "Земя-та ся все върти", и така показа че насилиствѣ-то не може да го накара да върва споредъ исканіе-то на иѣкои чловѣци.

Каквото съ естествени-тѣ истини, така и съ нравствени-тѣ и религіозни-тѣ истини, не можешъ да принудишъ човѣка да върва черно-то че е бѣло и бѣлото черно; или право-то че е криво и криво-то право. Християнѣ-тѣ е длѣженъ прѣдъ Бога, не само да приеме истина-тѣ, но и да исповѣда истина-тѣ и да управяваш животъ-тѣ си споредъ това убѣждение;

и за това, за да бѫде вѣрвание-то искрено, трѣба да е самоволно, и да е съсѣмъ независимо отъ случаини-тѣ обстоятелства на политическо-то или народно-то му състояніе.

За това не е истински Християнѣ опзи който безъ разсужденіе приема едно ученіе, само защото го приемватъ онѣ между които той ся намѣрва, чито пакъ онзи който, ако и да знае и да исповѣдава право-то, не го вѣрва съ основа сърдечно убѣждение щото да го има за правило на животъ-тѣ си. Но само той е който, много ли, малко ли учень, споредъ сиљ-тѣ си, самоволно и отъ убѣждение, смиренодушио приема съ вѣръ Господа Іисуса Христа като единични-тѣ си Спасителъ, възлага на Него всичкъ-тѣ си надеждѫ за опростеніе и спасеніе, и ся старао въ всичко що прави да испъни Него-ва-тѣ воли и да прослави Негово-то име.

КНИГА НА СОВѢСТЬ-ТА.

Желаешь ли да си научишъ за името си да ли еписано въ книга-тѣ на животъ-тѣ? Прочети каквото имашъ написано въ книга-тѣ на совѣсть-та. Иѣмашъ нуждѫ да възлѣзъ на небе-то, за да издиришъ архивы-тѣ на вѣчностъ-та. Можешъ да сѣзъши въ сърдечето си, и тамъ да прочетешъ що си и що ще бѫдешъ. Книга-та на Божественикъ-та правда ако и да е скъпата и спастrena на высочина-тѣ при Бога, твоя-та обаче книга на совѣсть-та е разглъдта, турена близу, въ твоїкъ-тѣ пазухъ, и каквото да пишешъ тукъ, бѫди уверенъ че истото ще прочетешъ и тамъ. Ако въ тѣзи книги не пишешъ друго освѣти грѣхъ, и то въ книга-тѣ Божиѣ ще намѣримъ друго освѣти освѣщеніе. Да пишешъ сега такъви иѣща, какви-то като четемъ въ голѣмѣй-тѣ дѣнь на сѫдъ-тѣ, въ който всичкы-тѣ книги ще ся разглъдятъ, да ся зарядвамъ, а не да ся засрамимъ.

— Трѣба да вървашъ всякога напрѣдъ. Богъ е положилъ глава-тѣ ни високо, за да гледамъ къмъ небе-то, ний смы безсмъртни, и отечество-то наше тамо горѣ съ.

— Обычай работи-тѣ си, и не искаш да ся възвисишъ по горѣ отъ съѣда си-

ЗА МАЙКЫ-ТЪ.

ОТВЪТСТВЕННОСТЬ-ТА НА МАЙКЫ-ТЪ.

Прѣди иѣкою години ученици-тъ на едно богословско училище дѣто ся прѣдуготовявахъ за священнический чинъ; сир. да станѣть проповѣдици на Евангеліе-то, памыслихъ да испытать помежду си за да са научатъ колцина ученици отъ това число сѫ имали набожны и благочестивы майки. Много си чудахъ когато напѣрихъ че отъ сто и двадесетъ ученици, повече отъ стотина свидѣтельствувахъ, че майчины-тъ имъ молбы и майчины-тъ имъ съѣвѣтванія бѣхъ станули причина да гы доведѣтъ до Христа Спасителя. Ако и да бѣхъ иѣколцина отъ тѣхъ въ младежкій-тъ си животъ отхвърлили домашны-тѣ ограничаванія, и както блудный-тъ сынъ бѣхъ си скытани по имтища-та на грѣхъ-тъ и на скѣрбѣ-тѣ, то пакъ въ всичко-то си распѣтство не можахъ да забравитъ дѣтински-тѣ си впечатлѣнія; и наї сеши ся покорихъ на Евангелско-то учение и прияхъ Христа Спасителя. Така сѧ бывали испытани обѣщанія-та които толкози пѣти си даватъ въ Свято-то Писаніе за сподукѣ-тѣ, която ще ся даде на родителски-тѣ старанія, вѣрность, вѣрѣ и молитви. Много таквизи примѣри ся намѣрвать да показватъ колко тѣсно сѫ свързани Христіанскій-тъ характеръ на майкѣ-тѣ и вѣчно-то спасеніе на чадо-то й.

Трудове-тѣ, които майка-та полага за напрѣдваніе-то на чада-та си въ учениество и въ добродѣтель-тѣ, попеже ставатъ въ тайшость-тѣ на домашній-тѣ крѣгъ, не сѫ толкозигашни па свѣтъ-тѣ. Но въ сегашній-тѣ вѣкъ тѣзи трудове повече изльзватъ наꙗвъ, и просвѣщени-тѣ человѣци отъ всякой народъ познаватъ вече чепървѣ-тѣ осмь или десетъ години въ животъ-тѣ на человѣка наї много опрѣдѣляватъ бѣднѣштвие-тѣ му и за тойзи и за онзи свѣтъ. И понеже майка-та быва повече пазителка и водителка на тѣзи млады години, отъ исѣмъ произлѣзва онова наї сило вліяніе въ образуваніе-то на человѣческій-тѣ характеръ.

Въ животописаніе-то на Йоанна Нютон на намѣрвамъ едно доказателство на дѣл-

бокы-тѣ и трайни-тѣ впечатлѣнія които може майка-та да впечати въ умъ-тѣ на чадо-то си. На Йоанна Нютона майка му бѣше една благочестива жена. Тя често го завождаше въ скрыши-тѣ си одай и тамъ като колѣничане съ него наедно и тураше ржѣ на главѣ-тѣ му, съ усѣдрни молбы просяще Божіе-то благословеніе върхъ момченце-то си. Тѣзи молбы и тѣзи наставленія ся вкоренихъ дѣлоко въ сърдце-то на дѣте-то. Той не можаше да не почита такажи единъ майкъ. И въ по-дирній-тѣ си животъ не може да искорени изъ сърдце-то си тѣзи впечатлѣнія. Чрѣзъ вліяніе-то на развратни дружина, ако и да бѣ стаихъ той вагабондъ, и оставилъ и домъ-тѣ си и родични-тѣ си и напускалъ, да речеи, всякъ добродѣтель, но пакъ въспоминаніе-то на майчины-тѣ му молбы слѣдуваше го и го придружиаше, като Ангель Хранителъ, кѫдѣто и да ся скыташе. Той станъ гемиджія и участвуваше въ наї страмотни-тѣ бесчинія на такъвзи животъ; но и когато бѣше обиколенъ отъ развратни-тѣ си другари въ срѣдночины-тѣ си піянски веселбы, пакъ все му ся струваше че на майкѣ му ржка-та ся намираше на главѣ-тѣ му, и че чуаше на майкѣ си гласть-тѣ като моляше Бога да прости и да благослови момченце-то й. Той отиде и до Африкански-тѣ страни, и тамъ станъ по униженъ и отъ самы-тѣ варварски жители на онѣзи дивы иѣста. Но като че бѣше още на главѣ-тѣ му мека-та рѣка на майкѣ му, и наїни-тѣ молбы шешнѣхъ въ сърдце-то му. И това майчино вліяніе наї сеши докара тойзи "блудный сынъ" да ся вѣrie отъ скытани-то си, да ся покое и да стане чадо Божие; и го възвыси отъ униженіе-то му на высокъ чинъ, и го постави между свѣты-тѣ укращенія на Христіанска-тѣ церкви, да води къмъ вѣчнѣтъ славѣ много сынове и дѣщери. Колко е силенъ тойзи примѣръ на майчино-то вліяніе! Колко насырчаніе дава той на всяка майка за да бѫде вѣрна въ старанія-та си да отхранива чада-та си въ страхъ Божій! Майка-та на Йоанна Нютона ако бы принебѣргишила дѣлъніе-тѣ си, както праватъ това много Христіански майки, то сынъ-тѣ й, (колко-то може человѣкъ да познае) бы слѣдвали да ходи въ грѣхъ-тѣ и останжалъ бы исключенъ отъ небеса. Чрѣзъ вліяніе-то на майкѣ си сынъ-тѣ

бы спасенъ. Той станъ много ревностенъ и сполучливъ единъ проповѣдникъ на Евангелие-то, и всяка душа, която чрѣзъ него-то вліяніе ся е обѣрихла къмъ Бога, като вѣспѣва искушителни-тѣ иллюстри Божиѣ, вѣчно ще благодари Бога че е била таквази жалка-та на Йоанна Нютона.

ХРИСТОСЪ Е НАЙ ДОБРЫЙ-ТЪ

ПРИЯТЕЛЬ.

Всяко изящно или прѣвъходно благо, и всяка слава и красота, която ся намѣрва или въ ангели-тѣ или въ человѣцитетѣ, пропсхожда отъ Христа, както капка вода отъ океана, и както зара на видѣлии отъ слънце-то. И тѣй, ако ты обычашъ толкозъ много тѣзи създаний, чудно ли ти ся вижда това дѣто Христини-тѣ обычатъ самы-тѣ Създатель? Възможно ли е тѣзи които гледатъ славж-тѣ Божиѣ въ лице-то Іисусъ Христово, да не сѫ свързани съ него съ връски-тѣ на любовь-тѣ му, тѣй щото да не щатъ никога да ги развържатъ заради свѣтовихъ славж? Всичко що обычашъ, на което ся чудишъ и което желашъ отъ създаний-та, намѣрва ся наистинъ въ него беспрѣдѣлио повече.

Желаешь ли да имашъ силенъ иѣкой приятель да та защищава? Тѣзи приятель има всяка силъ на небе-то и на земѣ-тѣ, и е способенъ и доволенъ да спасе и помогне всесъвършеню.

Желаешь ли мудръ иѣкой и опытенъ приятель? У Христа ся намѣрватъ всички-тѣ съкровища на мудростъ-тѣ и на знаніе-то.

Желаешь ли да имашъ искрененъ иѣкой и състрадателенъ приятель? Христосъ е сама-та искренностъ и състраданіе.

Искашъ ли вѣръ и неизмѣнъ приятель? Въ Христа нѣма измѣнение, нито сѣнкъ на промѣнение, защото е "истый-тѣ вчера и днесъ и во вѣки." Не промѣна-сма-та негова любовь го прави всякога усыденъ да направи людие-тѣ си благополучни; не погрѣшила-та негова мудростъ ще го снабди съ най добры-тѣ среѣства за да умножи благосъстояніе-то имъ; и беспрѣдѣлна-та негова сила ще го усилитъ употреби тѣзи среѣства.

И по всичко това що видѣхъ, тѣзи Прятель е отъ всички други най вече до-

стоинъ за любовь. Защото създаний-та не сѫ всякога въ състояніе да си направятъ благополучни, и когато още сѫ въ състояніе, не знаѣтъ по кой начинъ, и ако знаѣтъ по кой начинъ, то повечето не сѫ способни и доволни да извършатъ което искатъ. За това прѣдпочтително е да вѣрува иѣкой въ Христа, искажи да има увѣреностъ-тѣ си на началици, на князове и на сипове човѣчески.

КАМЕННО МАСЛО.

Несумиено повечето отъ читателите на Зорицѣ-тѣ ся чували за масло-то което отъ скоро време ся е изпайвило въ Америкѣ, и което извира изъ земѣ-тѣ изобилио както вода. Това масло е сѫщото опова което сега по градища-та изъ Българія ся продава и злоупотребително ся наръча газъ. То е едно вещество на което происхожденіе-то още не е добре доказано. Ученіи-тѣ знаѣтъ че когато ся вариатъ каменини вѣглица, може да ся извади отъ тѣхъ едно масло което прилича на *небутла*, и много лесно ся зацдя; но не могатъ да ни постълкуватъ по кой таинъ способъ ся приготвя долу въ вътрешности-тѣ на земѣ-тѣ толкозъ неисчерпаемо количество отъ това масло и то пакъ дѣто не ся показва да има каменини вѣглица. Знаєтъ отъ исторіѣ-тѣ че и въ стары-тѣ времена е имало таквизи извори отъ които е извирало каменно масло. Таквизи извори сѫ съществували въ разны място, както въ Италиѣ, Персіѣ, Георгії, Бирмѣ, и въ Влахії, но количество-то на масло-то което сѫ пущали се било незначително, и пакъ искусство-то не било познамѣнено чрѣзъ което да прѣчинятъ масло-то или да отдѣлятъ отъ него *асфалтъ-тѣ*, или земный-тѣ катранъ, съ който било повече смѣсено. Още до скоро време не ся е усѣтило иѣкой че можаше чрѣзъ копаніе-то на единъ дълбокъ кладенецъ да ся стигне до *хазилъ-тѣ* на това масло; всичко което ся събираще отъ пирю не бѣше доволно за да има иѣкое вліяніе въ търговіяхъ; но въ прѣнинъ-тѣ седмъ, осмъ години отъ какъ ся отворихъ въ Америкѣ много таквизи кладенци, това масло е станжало едно отъ най важни-тѣ

произведенія на онѣзи земѣ, и донася и на правительство-то и на частни-тѣ че-

ловѣцы голѣмъ доходъ и печакано богоатство.

Отъ тѣзи кладенцы первый-тъ ся искона въ годинѣ 1859 въ село-то Тайту-свиль, въ Пенсильвания, въ който като стигимъхъ единъ дѣлбочникъ 71 педы Английски, близу до 24. ярди, и пробихъ камъкъ-тъ, масло-то извираше и вѣзѣзваше на горѣ долѣто останахъ само 5 прѣста да ся напѣши всички-тъ кладенецъ, и пущаше на денъ-тъ 4,000 оки. Насърчени отъ таквѣзи единъ сполукъ много човѣци завтекохъ ся тамъ и начи-хъ да копаѣтъ кладенцы, щото прѣди свирѣваніе-то на годинѣ-та 1860 тамъ въ онѣзи околності имаше до 2,000 кладенцы, голѣми и малки, които пущахъ всякой день повече отъ 200,000 оки ма-сло. Споредъ цѣнѣ-тѣ както ся прода-ваніе тамъ на мѣсто-то, стойностъ-та на масло-то коесто въ единъ день истичаше бѣше до 2,000 лиры стерлинги. Послѣ си отворихъ въ други мѣста кладенци ипо-го по производителни; на примѣръ, които пущашъ на денъ сто хиляди и до двѣ-стѣ хиляди оки масло. Въ иѣконѣ мѣста дѣто прѣди четири, пять годинъ бѣше са-мо гора, сега има градове, и много свѣтъ; и много човѣци сѫ ставили богати само чрезъ вѣскаваніе-то на цѣнѣ-тѣ на мюлкове-тѣ въ онѣзи мѣста дѣто може да мысли иѣкой че ще ся напѣри масло. Правителство-то не прѣплатствува никакъ на притижатели-тѣ на мѣсто-то въ из-важданіе-то на това землю съкровище; но ся ползува съ единъ гюмрукъ които пада по единъ долларъ (22 : 20. гр.) на всяка бѣчва (коята объема 30 галлона или 120 оки) когато ся продаде на мѣсто-то. Та-ка тойзи голѣмъ приходъ дохожда на пра-вителство-то на Съединенѣ-тѣ Щаты ино-го благорѣменіи като имъ помага въ ис-плащаніе-то на извѣредни-тѣ имъ из-дивенія, които станахъ прѣзъ четири го-дишній-тѣ междуусобенъ бой.

КАРТОИГРАНІЕ-ТО (КОМАРДЖИ-ЛЪКЪ-ТЪ.)

Нѣма друга страсть да докарва че-ловѣка до таквѣзы прѣкалаванія, и да хвир-я човѣци-тѣ въ таквѣ заплетенъ редъ на прѣстѣпленія и зліни, и тѣй досушъ да съсыпва цѣлы фамиліи, както гибелено-

то побѣсиꙗніе на комаржилѣбъ-тѣ. Та-зи страсть ражда и имъ всичкавы безче-стни чувстви; храни сребролюбие-то, зависть-тѣ, гибѣвѣ-тѣ, коварство-то, ли-цемѣріе-то, лъжѣ-тѣ, и сльпо-то у-вѣреніе въ невидимъ честь (ჯъсметъ): много паки води въ измамъ, распрай, у-бийства, калпазанъ-тѣ, подлость и отчаяніе; и обираніе още, съ единъ найнепрости-тельенъ начинъ, отъ най голѣмо-то и съ-кровище — врѣме-то. Богаты-тѣ по-стѣживатъ твърдѣ глупаво като турятъ въ опасность пары-тѣ си за ненизвѣстни не-чалби; а тѣзи които иматъ много за из-губуваніе, принудени сѫ да играѣтъ съ страхъ и пришазваніе, и не могатъ да про-должаватъ да играятъ много време, споредъ дѣто сѫ задълженіи при първѣ тежкѣ рашъ, сирѣчъ при първѣ загубѣ да ся напуштатъ; или, ако рекатъ да обу-расятъ всичко, съ надеждѫ ужъ да пака-ратъ елѣнѣ-тѣ богати — честъ-тѣ да ся усмихне и къмъ тѣхъ, буйно сѧ хвирить въ опасность да станатъ отъ единъ просащи. Картонграчи-тѣ както и всички-тѣ комаржий никога не умирятъ богати, а тѣзи които си били честити да спечелятъ иѣкої парѣ съ тозъ омразенъ начинъ, и продължаватъ още да играятъ, повинни сѫ съ двойно безуміе. Къмъ иї-кой таквѣ човѣкъ да имашъ довѣrie, отъ каквѣто и да е степенъ, каквѣто ха-рактеръ и да има.

НАЙ ДОБРО-ТО СЪКРОВИЩЕ.

Александъръ, като го попытахъ, "Дѣ ту-раишь съкровища-та си?" прѣмудро отго-вори, "Между прѣтели-тѣ си," защото съмъ увѣренъ че тамо могатъ да ся упазятъ без-бѣдствието, и да ми сѧ върижатъ съ нараще-ніе. Каквѣ нужда имашъ да проширишъ жит-ници-тѣ си? Не знаешъ ли дѣ да туриши благо то си? Направи прѣтели-тѣ Христоны скрывашище твоє, и пазухы-тѣ на вдови-ци-тѣ и на спромахъ-тѣ влагалище твоє; тукъ е богатство-то ти безопасно, защото нито крадецъ го краде, што врѣме-то го поврѣжда, што отъ обстоятелства ся изгубя; тукъ напашаче растѣ; тукъ малопрѣмененъ-тѣ даръ земя въздание вѣ-чно. Нѣма земя только щюдовита, колкото пазуха-та на спромахъ-тѣ, които ражда плодъ стократенъ.

ПОДЗЕМЕНЪ ПЪТЬ.

Въ Лондонъ дѣто има толкози много народъ а улици тѣ не сѫ широки, колкото за калабалъкъ-тѣ, кола-та които носятъ поща-тѣ и пакеты за търговци-тѣ, въ прѣминуваніе-то прѣзъ градъ-тѣ ся бавятъ много, и късно пристигватъ. За това отъ много ирѣме ставаше прикаска да ся направи подъ земікъ-тѣ единъ путь по който да може поща-та и по дребни-тѣ търговски стоки да ся распроваждатъ прѣзъ градъ-тѣ, безъ да прѣчатъ на пѣтици-тѣ по улици-тѣ и пакъ да стигватъ на станціи-тѣ съ врѣме.

Виждамъ сега въ единъ скорошеникъ Английскій вѣстникъ че такъвъ единъ путь е влѣзълъ вече въ дѣйствіе, и ся нарича *Пневматический желѣзенъ путь*; защото по него кола-та ся прокарватъ съсъ силжътъ само на въздухъ-тѣ; и направа-та му е таквази.

Най напрѣдъ ископали единъ широкъ проходъ като горизътъ, който има видъ \square (акто буква-тѣ D полегнѣтъ) отъ единъ-тѣ станціи до другъ-тѣ. Тогази виждатъ влѣзълъ желязни кюнкоке отъ същітъ видъ снаиденъ така добре щото да не може въздухъ-тѣ да влѣзе помежду. На всяка станція има по една машина която работи като тулумбъ и съ нея изваждатъ въздухъ-тѣ отъ влѣзълъ. Кола-та, които сѫ направени напълно споредъ проходъ-тѣ, стоятъ отъ вънъ и дупка-та или входъ-тѣ въ путь-тѣ съ затворенъ съ едни яки желязни врати. — Когато въздухъ-тѣ съ истегленъ отъ влѣзълъ и всичко е вече готово, вратата-та ся отварятъ и външнітъ въздухъ при влѣзваніе-то въ кюнкъ-тѣ бѣска наедно кола-та, таги прокарва до други-тѣ край съ едни спиръ и едни бързини за почувданіе на онѣзи които отъ по напрѣдъ не сѫ знали пищо за силжътъ на въздухъ-тѣ.

Млади-тѣ ни читатели които учатъ Аритметикъ, могатъ да прѣмѣтнатъ съ колко силъ въздухъ-тѣ ще бѣска онѣзи кола. Отъ Физикъ-тѣ учимъ че тежина-та на въздуха е 3,688 оки на всякой четвъртиятъ аршинъ. Споредъ както описватъ кола-та, проходъ-тѣ на тойзи путь трѣба да е два аршина високъ и два и четвъртъ широкъ.

ХИТРА-ТА ЦИГАНКА. Иѣкон момы като бѣхъ на расходъ, срѣщиахъ един старъ циганка, която имъ прѣдложи да имъ покаже въ едно блато, което бѣше край путь-тѣ, лица-та на будущи-тѣ имъ мажие. Момы-тѣ платихъ на пълно каквото имъ поискава за това циганка-та и завтекохъ си колкото по скоро къмъ блато-то, като имаше всяка отъ тѣхъ любопытство да види лице-то на тогози когото съдба-та бѣше опредѣлила за неї. Но, ето, виждатъ да видятъ тамъ всяка онога лице което си е въобразявала че ще види, видѣхъ само всяка свое-то красно лице и черни очи изобразени въ водѣ-тѣ.

“Лъгала си ны ты, бабо,” извикахъ момы-тѣ, като съ единъ гласъ, “защото не виждамъ пищо друго осѣнь свои-тѣ лица въ водѣ-тѣ.”

“Твърдѣ добре, Госпожици мои,” отговори циганка-та, “аки когато ся очените ны, тѣзъ лица вѣма ли да бѫдатъ на мажие-тѣ ви лица-та”?

ЦА ЕДНО МОМИЧЕНЦЕ МИЛЫЕ-ТО ЗА НЕБЕ-ТО.

Едно шестъ годиниши момиченце съдѣши единъ вечеръ съ майка си при прозорецъ-тѣ и гледаше на прѣкрасни-тѣ небесни твърди оньстриенъ съсъ светли звѣзды. И тѣ като съдѣши умыслено за пѣколко минути безъ да продума, най сетьнъ майка му рече: “Какво мыслишь, чадо, защо не кажешъ?” Дѣте-то са обѣрилъ къмъ майка си и каза, “Мисляхъ, мамо, сега като гледахъ на небе-то, че ако па Рай Божий опако-то отвѣнъ е толкозъ хубаво, колко по хубаво ще дасе лице-то му отъ влѣзълъ”?

ВЛИЯНИЕ НА ВЪСПИТАНИЕ-ТО.

Отъ человѣци-тѣ, — дума Лонкъ, — струва ми ся че деветдесетъ на сто-тѣ сѫ каквото сѫ, добри или лоши, потрѣбни или врѣдителни на общество-то, отъ наукъ-тѣ дѣто сѫ зѣли. Отъ въспитаніе-то зависи голѣма-та разлика които ся сапиасва въ тѣхъ. Най малки-тѣ и най неусъщателни-тѣ впечатлѣнія, които въ младенчество-то наше ся земятъ, иматъ важни съдѣствія и продължителни.

Първи-тѣ тѣзи впечатлѣнія сѫ като рѣка, водѣ-тѣ на които лесно можемъ да объремъ съвсѣмъ на разни пѣтища;

щото отъ неусыпительно-то управлініе, което зема потокъ-тъ въ изворъ-тъ си, достига на послѣдъкъ на мѣста много отдалечены одно отъ друго; и съ тѣзи лесноты можеть, мысль, да обѣриемъ духове-тъ изъ чада-та къмъ което управление желаемъ.

ИЗМАМИТЕЛНО БОГАТСТВО.

Обыкновенно е, когда умре нечестивъ иѣкої ирослужитель, да пытамъ, колко бѣше богатъ? И илюзина казватъ, "Ахъ! умрѣ много богатъ; остави голѣмъ имотъ." Тежко! Злочестивъ-тъ спѣшио дѣлобоко, и мечтайше въ всички-тѣ ави на животъ-си; а сега ся събужда и не намѣрва нищо въ рѣщи-тѣ си. Дѣ стон купъ-тѣ на злато-то? Само рѣжди-ти на оизи купътина за свидѣтельство противъ него; богатство-то прѣмнишъ въ други рѣщи, а остава съ умрѣлый-тѣ неправда-та; други го употрѣбляватъ, а то завожда съзѣ себѣ си въ саждъ-тѣ злоупотрѣблениe-то му; спечели пріятели, но изгуби душмы. Щото много право могъ да пишъ на всичко-то му богатство: *Туй е щина на краевъ.*

ОТГОВОРИ НА ЛИТАНІЯ-ТА ВЪ 11-ІЙ БРОЙ.

- 17) Два пажи. Първый пажъ виждъ Иисусъ Иавинъ гл. 3; 15—17.
- 18) Второй пажъ виждъ 4 Царств. 2; 8-14.
- 19) Двоесушии-тъ человѣкъ; Виждъ Иаков. 1; 6.
- 20) Аполлоса. Виждъ Дѣян. 19; 24.

СТИХОТВОРЕНИЕ.

ПРИБІГВАНІЕ ПРИ ХРИСТА.

- 1 При тебе хои-та душа
Прибѣгва, о Христе,
Надежда имать сѧко-тѣ, —
Че ты за менъ умрѣ.
- 2 Спасителю и Боже мой,
Къмъ мене поглѣдин;
Дай ии душъ-тѣ ми покой;
Съ кръпъ-тѣ си мя омий.
- 3 Отъ вслѣдъ перокъ мя очисти,
Само позѣ-тѣ, не;
Но съвѣршено мя омий,
Рѣчи, главъ, сърдце.
- 4 Да бѫдь вече всички твой,
Да посѣкъ твой печатъ;
Рабъ твой съмъ изъ, ты Господъ мой,
Чрѣзъ вѣчнѣ благодать.

СМЪРТЬ-ТА ВЪ ПОЛЗѢ.

- 1 Защо горчими съзъзы ний
Да рошитъ сѧть тѣла,
Когато Богъ свои-тѣ си
Привыка съ добрыми?
- 2 И да оставатъ скѣрбній свѣтъ
При себе ги зове,
За да наслѣдуватъ вѣнецъ
Безсмѣртнъ на небе?
- 3 Не съ ли полза и смърть-та
За вѣрии-тѣ рабы,
Които посвятили сѧ
Христу животъ-тѣ си?
- 4 Не тѣрсихъ селеніе
Въ тозъ свѣтъ приврѣмененъ,
Но Божіе-то зданіе, —
Домъ иеромонаховъ.
- 5 Тамъ нѣма плачъ, ни вѣкъ, ни скѣрбъ,
Тамъ нѣма болѣсти;
Съзъзы-тѣ ще обжрше Богъ
Отъ тѣхни-тѣ очи.
- 6 Тѣ подвигъ-тѣ си съвѣршихъ,
Съ побѣдъ завсегда;
Въ почивка-тѣ си изѣзохъ,
Живѣйтъ тамъ съ Христомъ.
- 7 Зато горчими съзъзы вѣчъ
Не ще да рошитъ ний,
Кога небесный нашъ Отецъ
Зове свои-тѣ си.
- 8 Но съзѣ сърдце и съзѣ душъ,
Ше отговоримъ ний:
"Твоя-та воля е добра;
Да бѫде вѣнчанъ."

 Повѣсть-та съ названіе-то "Помѣщественникъ-тъ отъ тойзи до оизи свѣтъ," е сега подъ печать и имамъ надежда че ще скоро да излѣзе въ една особна книга. За това не слѣдувамъ да ја имѣстиями.

Обявленіе-то което проводихъ на спомоществователи-тѣ въ 11-иѣ брой, прѣпоръжданы го пакъ на читатели-тѣ си да го прочетатъ пакъ и споредъ изложени-тѣ въ него условиа безъ забавъ да ни проводятъ честны-тѣ си спомоществованіи за идущи-тѣ години.

Излѣзваніе-то на първый-тѣ брой за новѣтъ години може малко да закъснѣве като читатели да събереятъ имена-та които можемъ за да ги напечатамъ отъ веднъши, но надѣяжъ ся да не бѫде по къспо отъ 20-иѣ Иануариа по вѣхтый-тѣ.

Годишни-та цѣна на листъ-тѣ ни за идущи-тѣ години е :

За въ Цариградъ	5 гр.
За на вѣнь съ пощеніе	10 „

О Г Л А В Л Е Н И Е .		Страни	Страни	
Богъ		36	Недостаточна вѣра.	38
Благодѣтливи заведенія.		44—58	Не можете да слугувате на дви.	39
Буликъ-тъ юйто списка книжъ.		63	Непадѣнія-та срѣща.	71
Бѣзо-то лѣтникъ на птицы-тъ.		56	Новогодини поздравленія.	1
Важностъ-та на душа иѣща.		9	Нѣмо-то момчеци.	39
Везни за пары.		15	Овчарь-тъ и стадо-то.	29
Вліяніе на вѣспитаніе-то.		94	Остроумецъ отговоръ.	56
Вѣра въ Христа.		20	Отвѣтственность на майка-тъ.	91
Вѣра-та и молитва-та.		83	Отговоры на пытанія. 56; 64; 72; 80; 88; 95.	
Вѣстиница въ Америка.		28	Наехашъ Агнецъ.	30
Готовъ ли си.		51	Писма за майки. 3; 13; 21; 27; 35; 43;	
Да не забравашь работя-тъ си.		45	— 51; 59; 67; 75.	
Дервиши-тъ и камала-та.		53	Погребаніе. на мъртви-тъ.	11; 19
Докторъ Фаустъ.		30	Подземенъ путь.	94
Древность на Св. Ниссаніе.		5	Ползи-та отъ скърбъ.	46
Дѣ с сего Христосъ		64	Пожаръ въ Пю-Йоркъ.	79
Евангелска Аригностика.		23	Посвѣдѣніе Богу.	3
Етия нова притча.		38	Постъ какво?	7
За безвѣрие-то.		25	Постѣдни-та участъ на човѣкъ.	36
За настило-то.		86	Празна-та чаша.	29
За дѣца-та			Примѣри на дѣтелостъ.	76
Бывай срамежливъ и учтивъ.		54	Прошеніе-то на грѣхов-тъ.	78
Загубено-то дѣте.		55	Пытайся върху Св. Ниссаніе. 48; 64; 72; 80; 88.	
Истиннолюбіе-то.		24	Пирв-та обладность на съпруги.	46
Истинска любовь.		6	Пытешество-то.	86
Какво да правишъ да тя обычать.		31	Пътешественици-и.	63; 73; 81
Любовь къмъ ближни-тъ си.		15	Ревностъ къмъ иченіе.	25
Метаче-то и часовникъ-тъ.		31	Съѣтвицо-то благо.	86
На зло-то съсъ зло не повращай.		69	Синателска. чортъ.	5
Обычашъ ли Христа.		62	Сребролюбіе.	14
Послѣдно-то изложеніе.		87	Стихотвореніе.	
Сега да го направя.		24	Благодатный гласъ.	48
Слѣдствія по лоши работи.		24	Въ тъзи пустотъ о Боже.	80
Туй за туй.		40	Истинска-та мудрость.	16
Уѣреиностъ-та на едно дѣте.		47	И на насъ.	72
Измѣнителю богатство.		95	Подражаніе на 100-ый псаломъ.	56
Истинско богатство.		6	Приблѣганіе при Христа	95
Истинскій Християнъ		89	Прѣдъ Божій прѣстолъ.	40
Изображеніе на иемилостивы-тъ дѣца.		39	Рожденіе-то Христово.	8
Какво зло е иннрапю Християнство.		17	Свѣщъ на прозорецъ-тъ.	32
Какъ да отхвърдишъ теготы-тъ си.		23	Смъртъ-та въ полз	95
Камено масло.		92	Утренія Писъ.	64
Картонгравіе.		93	Утѣшениe за скърбни.	24
Книга на съѣсть-та		90	Честить тозъ денъ.	88
Кратъкъ Евангелски урокъ.		32	Страхъ и надежда.	77
Купидураджъ-тъ и броншура-та.		61	Съпруга.	46
Лукавство, доброта и глупость.		49	Състояніе-то на жены-тъ.	33
Лъжа-та и истини-та.		41	Трима-та разбойници.	53
Лѣвостъ		6	Тъмничникъ-тъ и Апостолы-тъ.	85
Любовь-та Христова.		54	Урокъ за самолюбивы-тъ.	6
Любопытни иѣща. 7; 30; 40; 48; 63; 70; — 80, 88.		76	Устрашителни-тъ думы.	76
Мудры изрѣченія. 12; 15; 37; 48; 53; 56; — 60; 64; 72; 78; 84; 88.		57	Хитра-та циганка.	94
Мъсдѣ-тъ не пропадатъ.			Христосъ най добрый приятель	92
Мъчитель-тъ и Християнъ-тъ.		5	Цѣль-та на иѣпотъ-тъ.	38
Мѣніе за небе-то.		94	Чародѣйство-то въ Африка.	37
Надежда-та ми кинза е.		64	Челопѣколюбие.	84
Ний добро-то съкрошише		93	Число-то на недвижни звѣзды.	71
Наполеонъ за религій-тъ.		76	Приближатель на вѣстника и на печатницъ-тъ	
			А. Минисонъ, у Везиръ-ханъ.	

Ayu dorz na 80 rođunu om
~~zvata~~ crni reči mogu biti

Ayu reči

Ayu dorz na 126 rođunu

- 114 rođunu i morav

Maribor Ica) n. kula

X

X & Ayu dorz na
25 rođunu i morav
mogu biti reči
nato je

VII reči
X

Нижегород
Музей С. А. Герасимова

Приобретено

Симонову Григорию
обо Дона
Кузаку

Открыт Романом Ивановичем Кондратюком
и
Марко Кулаком

1883 { 1883 - 1884 годами

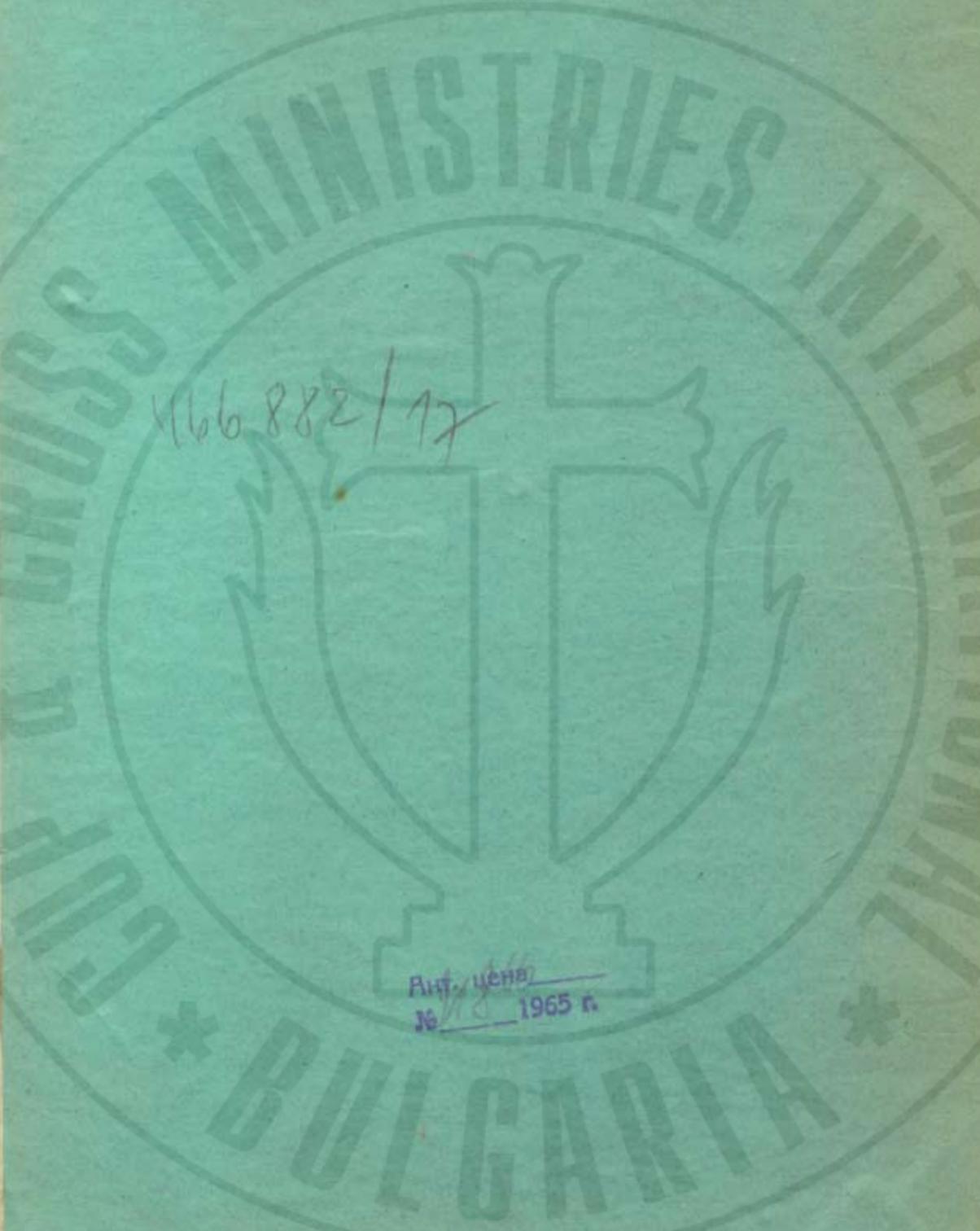
А. Г. Вильямс

Макаров

Макаров

50.-00 cent

05 MAI

GOVERNMENT OF
INDIA
CENTRAL LIBRARIES
LIBRARY
MANUFACTURE
AND
PAPER
COMMISSION